

	<p>Objekt: Beloiannisz Híradástechnikai Gyár kártyanaptár 1980</p> <p>Museum: Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum Korona tér 1. 1036 Budapest +36 1 375-62-49</p> <p>Sammlung: Kereskedelemtörténeti dokumentációs gyűjtemény (KD), Aprónyomtatványok_Kártyanaptárak (KD)</p> <p>Inventarnummer: KD_SZK_1984.109</p>
--	--

Beschreibung

Beloiannisz Híradástechnikai Gyár kártyanaptár 1980

A BHG gyár kezdeti története a Standard és az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt-hez kapcsolódik. A Standard az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. távbeszélő és távíróosztályaiból vált ki és lett önálló gyár 1928. január elsejétől. Korábban telefonközpontokat, telefonkészülékeket gyártott, de a rádiókészülékek gyártását is elkezdte 1926-28 között Standard márkánévvel. A 4B, a 3A, a Standardyne, majd a 30-as ével elején a mai napig közkedvelt Darlig rádió tervezték és gyártották le, többek között. A hazai rádiógyártás meghatározójává válik, hiszen az elsők között kezdi el a készülékek, valamint az alkatrészek gyártását, amelyet az 1948-as államosításig végez. Készülékei széles választékkal vannak jelen folyamatosan a piacon. Hamar ismertté válnak a Standard rádiók, a fejhallgatók, a „Conus” hangszórók, a Standard erősítők. 1932-ben a Standard kapott megbízást a székesfehérvári rádió távíróállomás bővítésére és a Postának egy 25 kW-os műsorszórásra is alkalmas távíróadót szállít le. Később több hasonló nagyteljesítményű adót készít el külföldi megrendelésekre is. Az 1930-as években gyártottak hordozható adó-vevőkészüléket is katonai megrendelésre.

A magyarországi telefonhálózat fejlesztésében is fontos szerepet tölt be, az egyik fontos állomása volt, amikor 1928-ban Budapesten üzembe helyezik az első forgókefés (Rotary rendszerű) 7A típusjelű központot. Ezek a központok (7A1, 7A2) több, mint ötven évig szolgálták a magyar távközlést. A Standard Villamossági Rt. nem csak Magyarországra, hanem a környező országokba és a Közel-Keletre is szállította a Rotary központokat. A központokat már előkészítették az automata helyközi kapcsolások elvégzésére is, de a háború közbeszólt. A második világháború előtt a Standard Rt. volt hazánk egyik legjelentősebb híradástechnikai vállalata. A cég termékei egyaránt megtalálhatóak voltak a HM, BM és a Posta eszközei között, de a rádiók és a telefonok közül sok típus a lakosság

számára készült. A vállalat a háborút viszonylag kedvezően úszta meg. Gépparkjának nagy része épségben maradt, s azokat sem a németek, sem az oroszok nem vitték e. 1949. decemberében a Standard Villamossági Rt.-t államosították. A Standard gyár államosításához egy szabotázs- és kémperre volt szükség, a gyár vezetőinek egy részét (többek között: Geiger Imre vezérigazgatót, akit 1954-ben halálra ítélnék, Dr. Kozma László műszaki igazgatót) 1949. november 25-én letartóztatják. 1950-től BHG (Beloianisz Híradástechnikai Gyár) néven termel tovább. A gyár nevét a görög kommunista Nikosz Beloianisz személyéről nevezték el. Ebben az időben a görög polgárháborúból sokan menekültek Magyarországra. A cég legnagyobb megrendelői továbbra is a HM, a BM és a Posta maradtak. Elsősorban rádiókat, adó- és vevőkészülékeket, valamint CB és LB telefonkészülékeket és központokat gyártottak itt, szigorú tervutasításos rendszerben. 1954-1955-ben beindítja a rádiókészülékek gyártását.

Egy év alatt 3 típust gyárt le, de a BHG a rádiógyártását megszünteti miután a Videoton gyár a rádiókészülékek gyártását megkezdi. A Beloianisz A117 és a 228A, 228B készülék típusokkal beírja a nevét a rádiógyártók névsorába. A BHG komoly fejlesztésekbe kezdett a telefonközpontok terén. 1959-ben kifejlesztették az ikerhidas Crossbar rendszerű kapcsolómezőt, majd 1962-ben a Teréz központ épületében üzembe helyezték az első elektronikusan vezérelt Crossbar központot. Termékei Algériában, Braziliában, Görög- és Lengyelországban, valamint Kubában és Irakban hirdették a magyar mérnöki tudást. A gyár a sikereivel elérte, hogy kizárólag a telefontechnikára specializálódhasson. Eredményeiket a Nyugat is elismerte: ennek tudható be, hogy hosszas előkészítő munka után 1968-ban műszaki együttműködési szerződést köthettek a svéd Ericssonnal, aki a Standard gyárnak az egyik tulajdonosa volt 1933-ig. A vállalat számára a gazdasági csúcsot az 1965-1986 közötti időszak jelentette. Ezen időszak alatt jött létre a tatabányai, a szekszárdi, a kunhegyesi, majd a debreceni telephely. A rendszerváltás előtt négy esztendővel a gyárhoz csapták a csődbe ment Híradótechnika Vállalatot, amely elsősorban a Néphadseregnek és a külügynek termelt. A csatlakozással hat vidéki és három budapesti gyáregységre nőtt a BHG. Több nagy megrendelő a leszállított eszközöket nem fizeti ki, nem tudja kifizetni. 1989-ben a vállalat nagy veszteségeket halmoz fel. 1991-ben egy meghirdetett tenderen a BHG - Northern Telecom együttes elbukott, amely végül a vállalat széteséséhez vezetett.

Kollár Ernő írása

http://www.radiomuseum.hu/index_bhg.html

A fehér keretes kártya színes fotóján fák előtt két szürke konténer látható, amelyek rendeltetését a fölöttük olvasható felirat magyarázza: MOBIL TÁVBESZÉLŐ KÖZPONT, ettől balra látható a vállalat emblémája: fehér keretes , világoskék alapszínű téglalapban felül egy békegalamb, alatta a rövidített név: BHG BUDAPEST

A kép jelzetlen.:

Grunddaten

Material/Technik:

Papír színes nyomat

Maße:

Ereignisse

Veröffentlicht	wann	1980
	wer	Magyar Hírdető
	wo	Budapest
Gedruckt	wann	1980
	wer	Offset Játékkártyagyár és Nyomda (Budapest)
	wo	Budapest
[Person- Körperschaft- Bezug]	wann	
	wer	Beloianisz Híradástechnikai Gyár (BHG)
	wo	

Schlagworte

- Fabrik
- Handel
- Industrie
- Nachrichtentechnik
- Telekommunikation
- Werbung
- híradás
- híradástechnika-történet
- kártyanaptár